

tinget. Og det er da bestemt glædeligt, for det er rigtig gode forslag, der er i det her lovforslag, og jeg vil da især gerne – ikke for at fremhæve én frem for andre – takke hr. Frank Aaen for det meget, meget positive indlæg her i dag, med ros til EU og, ja, ros til et medlem af det Det Konservative Folkeparti. For jeg kan sige til hr. Frank Aaen, at det ikke er sådan en statshemmelse, jeg røber, men fru Kirsten Jacobsen er faktisk medlem af Det Konservative Folkeparti – det har hun udtalt offentligt, så det er der ikke noget nyt i. Men tak for den ros.

Jeg vil dog om substansen i det punkt sige til hr. Frank Aaen, at det er noget, der selvfølgelig vil blive drøftet. Finansudvalget har jo valgt at igangsætte et stykke arbejde, en undersøgelse af Finanstilsynet, og der har været enighed blandt Folketingets partier om, at såfremt man skal se på en anderledes organisering af Finanstilsynet, skal det ske, efter at Finansudvalget har modtaget en rapport om Finanstilsynets rolle.

Jeg vil dog gerne mane bare én myte i jorden, og det er, at Finanstilsynet ligesom skulle være sådan en slags underafdeling af Økonomi- og Erhvervsministeriet. Finanstilsynet er et helt og aldeles uafhængigt tilsyn, og Finanstilsynet er et sammenligne med de styrelser, som der også er i mange af de andre ministerier, og som har en meget høj grad af uafhængighed – dette blot for at det skal være sagt, selv om lige præcis den diskussion ikke har så meget at gøre med lovforslaget.

Men lovforslaget er jo en opfølgning på de erfaringer, som vi har gjort os forbindelse med de finansielle kriser. Primært handler lovforslaget jo om at lave en række lempelser af Finanstilsynets tavshedspligt, som vil muliggøre en mere effektiv og smidig krisehåndtering af finansielle virksomheder.

En af de ting, som jeg synes er væsentlig at fremhæve her under førstebehandlingen, er muligheden for at videregive oplysninger til f.eks. Folketingets Finansudvalg på et tidligere tidspunkt end i dag, f.eks. hvis der skal træffes beslutning om at stille offentlige midler til rådighed som en del af en konkret løsningsmodel for et nødlidende pengeinstitut.

Problemet er nemlig, at man, som reglerne er i dag, først kan videregive oplysninger til f.eks. Finansudvalget, når den nødlidende finansielle virksomhed er i betalingsstandsning eller under konkursbehandling, men ikke før. Og det har jo vist sig i praksis at være en fordel, at en kriseramte finansielle virksomhed også kan blive drøft-

et, og at man kan drøfte, om der skal stilles statslige midler til rådighed, før den går i betalingsstandsning eller er gået konkurs. Forslaget giver dermed f.eks. Finansudvalget et mere fyldestgørende oplysningsgrundlag, når der træffes beslutning om, at statslige midler skal indgå i løsningsmodellen. Og det finder jeg meget vigtigt.

Vi lempes også tavshedspligten og gør det muligt for Finanstilsynet at videregive fortrolige oplysninger til andre interessenter, der konkret måtte være involveret i drøftelser om en løsning. Det kan f.eks. være en potentiel overtagende virksomhed eller en relevant finansielle brancheorganisation.

Desuden foreslår jeg, at aktionærerne skal have mere information i den situation, hvor minoritetsaktionærerne får tvangsindløst deres aktier af en majoritetsaktionær som led i en kriseløsning i et pengeinstitut, som man f.eks. så i Trelleborg Banksagen. I den situation skal bestyrelsen i et pengeinstitut have pligt til at indkalde aktionærerne til et orienterende møde, således at aktionærerne får en bedre forbrugerbeskyttelse.

Som et andet led i at give offentligheden bedre information vedrørende nødlidende finansielle virksomheder foreslår jeg, at Finanstilsynet fremover skal have pligt til at udarbejde en redegørelse, når en finansielle virksomhed er gået konkurs, og staten i den konkrete situation har stillet midler til rådighed.

Jeg har nævnt de allervigtigste områder nu, men der bliver også ændret på nogle andre mindre, konkrete ting.

Lovforslaget indeholder også ændringer i reglerne om, at Finanstilsynet på forhånd skal godkende en påtænkt erhvervelse på 10 pct. eller mere af aktiekapitalen i en finansielle virksomhed. Reglerne har altså til formål at sikre, at den finansielle virksomhed ikke ejes af personer, der vil modvirke en forsvarlig og fornuftig forvaltning af virksomheden.

Med lovforslaget gennemfører vi også det såkaldte kapitalandelsdirektiv, og lovforslaget præciserer, hvilke kriterier der kan inddrages i vurderingen af, om erhvervelsen kan godkendes. Der er tale om, at de allerede eksisterende regler uddybes, og der er altså ikke tale om nye større regler.

Lovforslaget har også et ligebehandlingselement og er, som flere har været inde på, et skridt frem for ligestillingen i Danmark. Lovforslaget har nemlig til formål at fremme ligestillingen mellem mænd og kvinder ved at bestemme, at